

γαλατσιάζω, ιδ. *γαλατίζω*.

γαλατσίδα ή, *γαλατίδα* Λεξ. Γαζ. (λ. *τιθύμαλος*)
γαλακίδα Πελοπν. (Μάν.) *γαλατσίδα* κοιν. *γαλαντζίδα*
Πελοπν. (Καλάβρυτ. Κλουτσίνοχ.) *γαλαξίδα* Πελοπν.
(Αρκαδ.) *χαλατσίδα* Εὐβ. (Κουρ.) *γαλαξ-ξίδα* Καλαβρ.
(Μπόβ.) *γαλατσ'δ* Πάρ. (Λεῦκ.) *γαλασίδα* Ἀνδρ. Μύκ.
Σύμ. Τήν. ἄλατσίδα Νάξ. (Ἀπύρανθ.) ἄγαλασίδα Κύθηρ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. *γαλατίδα*, ὃ ἐκ τοῦ ἀρχ. *γαλακτίς*.

1) Πᾶν χόρτον ἔχον γαλακτώδη ὀπὸν (ιδ. ΜΣτεφανίδ. Ὁρολογ. Δημῶδ. 1, 7), ὅθεν ἡ πρόληψις ὅτι τινὰ τῶν φυτῶν τούτων *κατεβάξουν γάλα* εἰς τὰς θηλαζούσας γυναῖκας, συνών. *γαλατόχορτο* α) Οἱ τῶν ἀρχαίων τιθύμαλοι, οἱ νῦν κοινῶς *φλόμοι* καλούμενοι, τοῦ γένους τοῦ εὐφορβίου (*euphorbia*) τῆς τάξεως τῶν γρομφαδιωδῶν (*scrofulariaceae*), χορτώδη ἢ δεινδρώδη φυτά, καὶ τούτων εἰδικώτερον τὰ μικρὰ ἐτήσια (ζιζάνια) μὲ ὀπὸν δηλητηριώδη χρήσιμα πρὸς ἄγρην ἰχθύων, ἥτοι εὐφορβιον τὸ ἡλιοσκοπίον (*euphorbia helioscopia*), ὃ ἡλιοσκοπίος τιθύμαλος τοῦ Διοσκουρίδου, συνών. *φλόμος*, εὐφορβιον ὃ κυπαρισσίας (*euphorbia kyparissias*), εὐφορβιον ὃ χαράκας (*euphorbia characias*), ὃ ἄρρην τιθύμαλος τοῦ Διοσκουρίδου, συνών. *φλόμος*, εὐφορβιον τὸ Γεραρδιανὸν (*euphorbia Gerardiana*), εὐφορβιον ὃ παραλίας (*euphorbia paralias*), ὃ παραλίας τιθύμαλος τοῦ Διοσκουρίδου, συνών. *πελαγίδα*, εὐφορβιον ὃ πέπλος (*euphorbia perplus*), ἢ πέπλος τοῦ Διοσκουρίδου, συνών. *γαλατσιδάκι* 2, εὐφορβιον τὸ χαλέππιον (*euphorbia alerpicca*), ἢ τοῦ Διοσκουρίδου πιτυοῦσα, εὐφορβιον ὃ μυρσινίτης (*euphorbia myrsinites*), ὃ θήλυς ἢ μυρσινίτης τιθύμαλος τοῦ Διοσκουρίδου, εὐφορβιον τὸ διτταδενῶδες (*euphorbia biglandulosa*), εὐφορβιον ἢ χαμαισυκὴ (*euphorbia hamaesyce*), ἢ τοῦ Διοσκουρίδου χαμαισύκη, εὐφορβιον τὸ δεινδροειδὲς (*euphorbia dendroides*), συνών. *ἀτσουμαλέα*, *ἀτσουτσούμαλ-λος*, *γαλόχορτο* (δι' ὃ ιδ. *γαλατόχορτο*), εὐφορβιον τὸ σιλβατικὸν (*euphorbia silvatica*), συνών. *γαλατσίδι*, ἐνθ' ἄν. β) Φυτὰ τῆς τάξεως τῶν συνθέτων (*compositae*), ἥτοι πικριδίων τὸ πικροειδὲς (*picridium picroides*), συνών. *ἄγρια γαλατσίδα*, *ἄγρια πικραλίδα*, *λαγόψωμο*, εἶδη ζόχου (*sonchus*), εἶδη θριδάκος (*lactuca*), συνών. *μαρούλι*, εἶδη κιχωρίου (*cichorium*), συνών. *ραδίκι*, εἶδη κρηπίδος (*crepis*), συνών. *πικραλίδα*, ἰδίως κρηπίς ἢ Διοσκουρίδειος (*crepis Dioscoridi*) καὶ τὸ φυτὸν μελανόφυλλος ἢ ρεζεδόφυλλος (*scorzonera resedifolia*) πολλαχ. Πβ. *ἀγριορραδίκι* 3.

γ) Ἀστεροκέφαλος ἢ θαλασσία (*scabiosa maritima*) τῆς τάξεως τῶν διψακωδῶν (*dipsacaceae*) πολλαχ. δ) Τὸ φυτὸν περιπλοκάς ἢ Ἑλληνική (*periploca Graeca*) τῆς τάξεως τῶν Ἀσκληπιαδωδῶν (*Asclepiadaceae*). Συνών. *περικοκλάδι*. 2) Αἱ τῶν ἰχθύων σπερματοθῆκαι κατ' ἀντίθεσιν πρὸς τὰς φερόμεν τῶν θηλέων ἰχθύων Σύρ. Μακεδ. κ. ἄ.

[* *]

γαλατσιδάκι τό, Ἀθῆν. Θεσσ. Ἰων. (Κρήν.) Πελοπν. (Ναύπλ.) ἄλατσιδάκι Νάξ. (Ἀπύρανθ.)

Ὑποκορ. τοῦ οὐσ. *γαλατσίδα* διὰ τῆς παραγωγικῆς καταλ. - ἄκι.

1) Μικρὰ *γαλατσίδα*, ὃ ιδ., Νάξ. (Ἀπύρανθ.) 2) Τὸ φυτὸν εὐφορβιον ὃ πέπλος (*euphorbia perplus*) Ἀθῆν. Θεσσ. Ἰων. (Κρήν.) Πελοπν. (Ναύπλ.) Συνών. *γαλατσίδα* 1 α.

γαλατσιδάρα ή, ἄμαρτ. ἄλατσιδάρα Νάξ. (Ἀπύρανθ.)

Μεγεθ. τοῦ οὐσ. *γαλατσίδα* διὰ τῆς παραγωγικῆς καταλ. - ἄρα, δι' ἣν ιδ. - ἄρος.

Μεγάλη *γαλατσίδα*, ὃ ιδ.

γαλατσίδι τό, Ἀθ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. *γαλατσίδα*.

Τὸ φυτὸν εὐφορβιον τὸ σιλβατικὸν (*euphorbia silvatica*). Συνών. *γαλατσίδα* 1 α.

γαλατσιδόγαλα τό, Λεξ. Βλαστ. 446.

Ἐκ τῶν οὐσ. *γαλατσίδα* καὶ *γάλα*.

Ὁ γαλακτώδης ὀπὸς τοῦ φυτοῦ *γαλατσίδα*, ὃ ιδ.

γαλατσιδόπορριχο τό, ἄμαρτ. ἄλατσιδόπορριχο Νάξ. (Ἀπύρανθ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. *γαλατσίδα* καὶ τοῦ ἄμαρτ. οὐσ. *ἀπορρίχι*, δι' ὃ πβ. *ἀπορρίχνω* 3 γ.

Ὁ βλαστὸς τοῦ φυτοῦ *γαλατσίδα*, ὃ ιδ.

γαλατσιδόχορτο τό, πολλαχ. *γαλατσ'δόχορτου* πολλαχ. βορ. ἰδιωμ.

Ἐκ τῶν οὐσ. *γαλατσίδα* καὶ *χόρτο*.

Διάφορα ἀγριόχορτα ἔχοντα γαλακτώδη ὀπὸν. Πβ. *γαλατσίδα*.

γαλατσίνα ή, Κάμπ. Σύμ. *βαλατσίνα* Κάμπ. ἄλατσίνα Κάμπ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. *γαλατσίδα* δι' ὑποκαταστάσεως τῆς παραγωγικῆς καταλ. - ἰδα διὰ τῆς - ἵνα. Πβ. καὶ *γαλατσήθρα*, *γαλατσούδα*.

Τὸ φυτὸν *γαλατσίδα*, ὃ ιδ.

γαλατσίτι τό, Πελοπν. (Παππούλ. Πυλ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. *γαλατσίτης* ἢ *γαλατσίτα*, δι' ὃ ιδ. **γαλατίτης*.

Εἶδος μύκητος. Συνών. **γαλατίτης* 1.

γαλατσούδα ή, Εὐβ. (Ὁρ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. *γαλατσίδα* ὑποκατασταθείσης τῆς παραγωγικῆς καταλ. - ἰδα διὰ τῆς - οὔδα. Πβ. καὶ *γαλατσήθρα* καὶ *γαλατσίνα*.

Τὸ φυτὸν *γαλατσίδα*.

γαλάτωμα τό, *γαλάχτωμα* Χίος *γαλάτωμα* Πελοπν. *γαλάτουμα* Στερελλ. *γαλάτωμα* Κῶς.

Ἐκ τοῦ ρ. *γαλατώνω*.

1) Ἡ γαλακτώδης σύστασις τῶν σιτηρῶν πρὸ τῆς πλήρους ὀριμάνσεως Κῶς Πελοπν. Στερελλ.: *Εἶναι ἀπάνω 'ς τὸ γαλάτωμα τὰ γεννήματα* Πελοπν. *Τὰ στάχυα εἶναι 'πάνω 'ς τὸ γαλάτωμα* δους Κῶς. 2) Τὸ γαλακτόχροον ἀπόπλυμα τῆς σκάφης τοῦ ζυμώματος Χίος. Συνών. *γαλαχτιά* 1, *γαλάχτης*, *γαλάχτισμα* 2. 3) Διάλυμα ἀλεύρου εἰς θερμὸν ὕδωρ παρεχόμενον ὡς τροφή εἰς τὰ ζῶα εὐθὺς μετὰ τὸν τοκετὸν Χίος.

γαλατώνω, *γαλαχτώνω* Πελοπν. (Καλάβρυτ.) Πόντ. (Χαλδ.) Ρόδ. Σύρ. *γαλατώνω* Κρήτ. Λέρ. Πελοπν. (Καλάβρυτ. Καλάμ. Κλουτσίνοχ. Λακων. κ. ἄ.) Πόντ. (Ἀμισ. Κερασ. Ὁφ. Τραπ. Χαλδ.) κ. ἄ. — Λεξ. Αἰν. *γαλατών-νω* Ρόδ. *γαλατώνου* Στερελλ. (Αἰτωλ.) κ. ἄ. *γαλατσώνω* Κῶς Πάτρ. Σύμ. Χίος κ. ἄ. — Λεξ. Μπριγκ. *γαλατσώνου* Μακεδ. (Καταφύγ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. *γάλα*.

Α) Μετβ. 1) Παρέχω γάλα Πελοπν.: *Γαλατώνω τὸ παιδί ν' ἀποκοιμηθῇ*. 2) Ἀναμειγνύω ὡς ἄρτυμα γάλα, ἐπὶ τροφῶν ἐν γένει Πόντ. (Ἀμισ. Κερασ. Ὁφ.